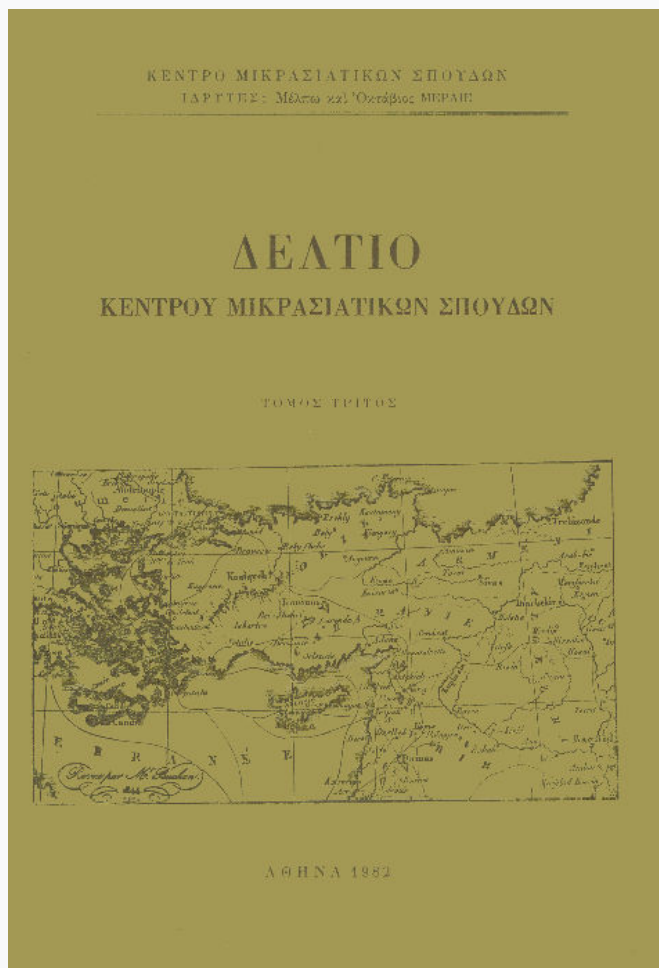

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 3 (1982)

Προξενικά έγγραφα του ΙΘ' αιώνας, επιμέλεια
Θεοδώρου Παπαδόπουλλου

Πασχάλης Μ. Κιτρομηλίδης

doi: [10.12681/deltiokms.288](https://doi.org/10.12681/deltiokms.288)

Copyright © 2015, Πασχάλης Μ. Κιτρομηλίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κιτρομηλίδης Π. Μ. (1982). Προξενικά έγγραφα του ΙΘ' αιώνας, επιμέλεια Θεοδώρου Παπαδόπουλλου. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 3, 243–245. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.288>

της. . .» και η συντήρηση τῆς ἐλπίδας γιὰ τὴν ἐπιστροφή ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὸν τίτλο «Τὸ ὄραμα τῆς τραγωδίας τοῦ πυρὸς δὲν σβύνει τὴν πεποίθηση ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανάδου εἶναι ἐγγύς».

Θ. Μ. ΒΕΡΕΜΗΣ

Προξενικά ἔγγραφα τοῦ 19^{ου} αἰῶνος, ἐπιμέλεια Θεοδώρου Παπαδοπούλλου. Λευκωσία: Κέντρον Ἑπιστημονικῶν Ἑρευνῶν, 1980, σ. LXXX + 551.

Στὴ σειρά «Πηγαὶ καὶ μελέται τῆς Κυπριακῆς ἱστορίας» τοῦ Κέντρου Ἑπιστημονικῶν Ἑρευνῶν τῆς Κύπρου κυκλοφόρησε μὲ ἐπιμέλεια τοῦ μέχρι πρόσφατα διευθυντῆ τοῦ ιδρύματος Θεοδώρου Παπαδοπούλλου μιὰ σημαντικὴ ἔκδοση ποὺ ἐνδιαφέρει ἄμεσα τὶς μικρασιατικὲς σπουδὲς τόσο ὡς ὑπόδειγμα ἐρευνητικοῦ προγράμματος ὅσο καὶ γιὰ τὰ οὐσιαστικὰ προβλήματα ποὺ θίγει. Ἡ ἔκδοση παρουσιάζει ἐπιλογὴ προξενικῶν ἐκθέσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Βρετανικοῦ Προξενείου στὴ Λάρνακα ποὺ βρίσκεται σήμερα στὸ PUBLIC RECORD OFFICE τοῦ Λονδίνου. Τὰ ἔγγραφα καλύπτουν τὴν περίοδο ἀπὸ τὸ 1842 ὡς τὴν ἀγγλικὴ κατάληψη τῆς Κύπρου τὸ 1878, ποὺ συμπίπτει μὲ τὴν ἐποχὴ τῶν μεταρρυθμίσεων (Tanzimat) στὴν Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία. Ἡ μεγάλῃ σπουδαιότητῃ τῆς ἔκδοσης ὀφείλεται στὸ ὅτι παρουσιάζει ὕλικό ἐιδικὰ ἐπιλεγμένο γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν οἰκονομικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ ἱστορία καὶ μάλιστα ὕλικό ποὺ παρέχει στοιχεῖα τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ ὑποβληθοῦν σὲ ποσοτικὲς ἀναλύσεις. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἡ ἔκδοση τῶν βρετανικῶν προξενικῶν ἐγγράφων ἑνὸς μικροῦ τμήματος τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου παρουσιάζει γενικότερο μεθοδολογικὸ ἐνδιαφέρον ἐπειδὴ ἀποβλέπει καὶ ἐπιτυγχάνει νὰ συμβάλει στὴ δημιουργία τῆς ἐπιστημονικῆς ὑποδομῆς γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας ποὺ μόλις τὰ πολὺ τελευταῖα χρόνια ἔχει ἀρχίσει νὰ ἀπασχολεῖ σοβαρὰ τὴ νεοελληνικὴ ἔρευνα.

Μὲ τὴν πλούσια τεκμηριωμένη εἰσαγωγή ποὺ προτάσσει στὴν ἔκδοση ὁ ἐπιμελητὴς συμβάλλει θετικὰ στὴν ὑλοποίηση τοῦ ἐπαναπροσανατολισμοῦ τῆς νεοελληνικῆς ἱστορικῆς ἐπιστῆμης πρὸς τὴν οἰκονομικὴ ἱστορία, ἀναπτύσσοντας δύο μεγάλα θέματα, ἓνα μεθοδολογικὸ καὶ ἓνα οὐσιαστικόν. Πραγματεύεται πρῶτο τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποίησης τῶν προξενικῶν ἐγγράφων ὡς πηγῆς τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας καὶ ὑποδεικνύει τὶς ἀναλυτικὲς ἐπεξεργασίες στὶς ὁποῖες ἐπιβάλλεται νὰ ὑποβληθοῦν οἱ μαρτυρίες τῶν ἐγγράφων γιὰ νὰ ἀποδώσουν βásiμα στοιχεῖα γιὰ τὴν προσέγγιση οὐσιωδῶν προβλημάτων τοῦ οἰκονομικοῦ βίου.

Δεύτερο παρουσιάζει μιὰ γενικὴ ἐπισκόπηση τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τῆς

᾽Οθωμανικῆς ἱστορίας τὸν δέκατο ἕνατο αἰῶνα στὸ εὐρύτερο πλαίσιο τῆς λεγόμενης δεύτερης βιομηχανικῆς ἐπανάστασης. Τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς πολυσέλιδης εἰσαγωγῆς ἐντάσσει τὴν Κύπρο τῆς ὕστερης Τουρκοκρατίας στὸ πλαίσιο τῆς εὐρύτερης κοινωνικῆς πραγματικότητος ὅπου ἀνῆκε μαζί με τὸν μικρασιατικὸ ἑλληνισμό. Οὐσιώδης συμπλήρωση αὐτοῦ τοῦ μέρους τῆς εἰσαγωγῆς ἀποτελεῖ ἡ ἐκτενὴς βιβλιογραφία γιὰ τὴν κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἱστορία τῆς ᾽Οθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ποὺ ὀλοκληρώνει τὴ συμβολὴ τοῦ ἐπιμελητῆ στὴν γενικότερη τοποθέτηση τοῦ ὕλικου του. Ἡ ἔκδοσις πλαισιώνεται μετὰ τὴν ἀναδημοσίευση μιᾶς σειρᾶς ἐπιστῆμων κειμένων τῆς ὀθωμανικῆς ἱστορίας ποὺ σχετίζονται μετὰ τὰ γενικότερα θέματα τοῦ βιβλίου καὶ περιλαμβάνουν τὰ κείμενα τοῦ Hatti Sherif τοῦ 1839 καὶ τοῦ Hatt-i Humayun τοῦ 1856 καθὼς καὶ τὶς συνθῆκες τῶν διομολογήσεων τῆς ᾽Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας μετὰ τὴ Βενετία (1575), τὴ Γαλλία (1535 καὶ 1740) καὶ τὴ Μεγάλη Βρετανία (1675). Ἰδιαίτερα χρήσιμος εἶναι καὶ ὁ πίνακας τῶν ὀθωμανικῶν ὅρων μετὰ τὴν ἐρμηνεία τους καὶ τὸν ὁρογραφημένο τουρκικὸ τύπο. Ὅλα αὐτὰ τὰ πλαισιωτικὰ στοιχεῖα καθιστοῦν τὴν ἔκδοσις ὅχι μόνον μιὰ πλούσια συναγωγὴ πρωτογενοῦς ὕλικου ἀλλὰ καὶ ἕνα χρηστικὸ ἐργαλεῖο ἔρευνας.

Τὰ ἔγγραφα μετὰ τὴν ἀκριβεία τοῦ ἀγγλικοῦ ἐμπειρισμοῦ ποὺ χαρακτηρίζει τὴ σύνταξή τους παρέχουν πλούσια στοιχεῖα οἰκονομικῆς ἱστορίας. Ἀπὸ τὰ ποικίλα θέματα ποὺ θίγονται τὰ πλεῖστα προσφέρονται γιὰ συγκριτικὴ ἀνάλυση μετὰ ἀντίστοιχα ζητήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ.

Τὸ περιεχόμενο τῶν ἐγγράφων δὲν περιορίζεται φυσικὰ σὲ στενὰ οἰκονομικὰ θέματα. Τὰ ἔγγραφα ἀποτελοῦν στὴν οὐσία γενικότερης σημασίας πηγὴ τῆς κοινωνικῆς ἱστορίας μετὰ τὶς συστηματικὰς τὺς ἀναφορὰς σὲ θέματα θεσμῶν, ὕλικου πολιτισμοῦ καὶ καθημερινῆς ζωῆς. Μιὰ ἐνδεικτικὴ σταχυολόγηση ἀπὸ τὴν πλούσια θεματολογία τῶν ἐγγράφων δηλώνει εὐγλωττα τὴν σημασία τους ὡς πηγῆς συνολικῆς γνώσης τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος: τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, οἱ καλλιέργειες, οἱ χρήσεις τῆς γῆς, τὸ ἐξωτερικὸ ἐμπόριο, ἡ ναυτιλία καὶ τὰ λιμάνια, ἡ φορολογία, οἱ διοικητικοὶ θεσμοί, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διομολογήσεων, οἱ συντεχνίες, ἡ ἐθνικὴ κατανομή τῶν ἐπαγγελμάτων, ἡ διατροφή, οἱ θρησκευτικὲς στάσεις καὶ νοοτροπίες, οἱ ἐξισλαμισμοί, ἡ διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ διαφθορά, οἱ ἀρχαιότητες καὶ ἡ τύχη τους, οἱ ἐπιπτώσεις ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῆς ἀτμομηχανῆς ἀποτελοῦν ὀρισμένα μόνον ἀπὸ τὰ θέματα ποὺ ἐπανερχονται μετὰ κανονικότητα στὶς ἀναφορὰς τῶν Προξένων.

Ὅπως σημειώθηκε ἀπὸ αὐτὴ τὴν ποικιλίμορφη θεματολογίαμποροῦν νὰ ἀντληθοῦν στοιχεῖα γιὰ τὴν συγκριτικὴ πραγμάτευση ζητημάτων ποὺ ἀνακύπτουν σχετικὰ μετὰ τὸ συλλογικὸ βίο τοῦ μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ τὴν ἴδια περίοδο. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἔκδοσης γιὰ τὴ μικρασιατικὴ ἔρευνα δὲν ἐξαντλεῖ-

ται στὶς δυνατότητες αὐτὲς τῆς συγκριτικῆς ἀνάλυσης οὔτε στὴ συμβολὴ τοῦ ἐπιμελητῆ στὴν προαγωγὴ τῶν γνώσεών μας γύρω ἀπὸ τὸ κοινὸ κοινωνικὸ πλαίσιο ποὺ συμμερίζονται ὁ μικρασιατικὸς καὶ κυπριακὸς ἑλληνισμὸς ὡς τὸ 1878. Ἡ σημασία της μᾶλλον ἔγκειται στὴ συγκεκριμένη ὑπόδειξη τῶν δυνατοτήτων ἐνὸς ὁλόκληρου χώρου ἔρευνας τοῦ ὁποίου ἡ ἐξερεύνηση θὰ μπορούσε νὰ συμβάλει ἀποφασιστικὰ στὴν κάλυψη τῶν κενῶν τῶν γνώσεών μας γιὰ τὸ μικρασιατικὸ ἑλληνισμὸ. Ἡ δημοσίευση ἀντίστοιχων συλλογῶν προξενικῶν ἐγγράφων ἀπὸ τὰ βρετανικὰ κατ' ἀρχὴν ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ προξενεῖα τῶν μικρασιατικῶν πόλεων τόσο στὴ Δυτικὴ Μικρασία ὅσο καὶ στὸν Πόντο προσφέρει ἴσως τὸ σπουδαιότερο δίαυλο γιὰ τὴν ἀνασυγκρότηση τῶν γενικότερων τάσεων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Αὐτὸς ὁ σημαντικὸς τομέας τοῦ συλλογικοῦ βίου δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ καλυφθεῖ ἀπὸ τὰ δεδομένα τῆς προφορικῆς παράδοσης ποὺ προσφέρεται μᾶλλον ὡς μέθοδος προσπέλασης στὴν ἱστορία τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἀλλὰ φυσικὰ στερεῖται τὶς γνωσιολογικὲς προϋποθέσεις γιὰ ν' ἀποδώσει ἐκεῖνα ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἀνασυγκρότηση τοῦ εὐρύτερου πλαισίου τῆς ἱστορικῆς διαδικασίας. Θὰ πρέπει ἀπλῶς νὰ ὑπομνηστεῖ ἐπίσης ὅτι τὰ προξενικὰ ἔγγραφα προσφέρονται καὶ ὡς πηγὴ πολλῶν ἄλλων πτυχῶν τοῦ συλλογικοῦ βίου, ἰδίως μάλιστα τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Εἰδικότερα τὰ ἑλληνικὰ προξενικὰ ἔγγραφα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μποροῦν νὰ προσφέρουν οὐσιώδη στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀνασυγκρότηση τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνικοῦ κινήματος τοῦ μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ ποὺ ἀποτέλεσε τὸν ἄλλο κεντρικὸ ἄξονα τῆς ἱστορικῆς του πορείας τὸν περασμένο αἰῶνα παράλληλα πρὸς ἐκεῖνον τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης. Οἱ κατευθύνσεις αὐτὲς τῆς ἔρευνας τῶν ὁποίων τὶς δυνατότητες ὑποδεικνύει μὲ ἀπόλυτη πειστικότητα ἡ μνημειώδης συναγωγὴ τοῦ Θ. Παπαδοπούλλου, ἐλπίζεται ὅτι θ' ἀποτελέσουν μελλοντικὲς ἀλλὰ ὄχι ἀπομακρυσμένες ἐπιστημονικὲς μέριμνες τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ Μ. ΚΙΤΡΟΜΗΑΙΔΗΣ